PONEDJELJAK, 09.11.2026.
Posveta Lateranske bazilike, blagdan
18.00 SVETA MISA

UTORAK, 10.11.2026.
Sveti Leon Veliki, p. i n.
18.00 SVETA MISA

SRIJEDA, 11.11.2026.
Sveti Martin Tourski, b.
08.00 SVETA MISA

ČETVRTAK, 12.11.2026.
Sveti Jozafat, b. i mč.
18.00 SVETA MISA

PETAK — 13.11.2026.
08.00 SVETA MISA

SUBOTA, 14.11.2026.
Sveti Nikola Tavelić, prez. i mč.
08.00 SVETA MISA

NEDJELJA –15.11.2026.:
XXXIII. NEDJELJA KROZ GODINU

10.30 ŽUPNA SVETA MISA

cjelodnevno euharistijsko klanjanje

18.00 SVETA MISA

ŽUPNI URED : PETAK, 13.11.2026.: OD 10.00 DO 12.00 SATI

MISNE NAKANE

09.11. + Božo Šekuljica
10.11. + Tonica Hrabrić
11.11. + Marija Polić
12.11. + Ivan i Katica Kraljić
13.11. +iz obitelji Tadej i Badurina
14.11. po nakani
15.11 10.30 PRO POPULO (za narod)
18.00 + Fanika Malnar

DONATE

Župni ured Rođenja BDM Placa 3, HR51512 Njivice
vlč. M° Josip Vidas, župnik 051/846-163
info.zupanjivice@gmail.com
www.zupa-bdm-njivice.hr
ERSTE IBAN HR62 2402 0061 1001 2256 9

LISTIĆ ŽUPE NJIVICE
08.11.2026.
XXXII. NEDJELJA KROZ GODINU
Godina: XIII.
Broj:751

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju (Mt 25, 1-13)

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima ovu prispodobu: »Kraljevstvo će nebesko biti kao kad deset djevica uzeše svoje svjetiljke i izađoše u susret zaručniku. Pet ih bijaše ludih, a pet mudrih. Lude uzeše svjetiljke, ali ne uzeše sa sobom ulja. Mudre pak zajedno sa svjetiljkama uzeše u posudama ulja. Budući da je zaručnik okasnio, sve one zadrijemaše i pozaspaše. O ponoći nasta vika: 'Evo zaručnika! Izađite mu u susret!' Tada ustadoše sve one djevice i urediše svoje svjetiljke. Lude tada rekoše mudrima: 'Dajte nam od svoga ulja, gase nam se svjetiljke!' Mudre im odgovore: 'Nipošto! Ne bi doteklo nama i vama. Pođite radije k prodavačima i kupite!' Dok one odoše kupiti, dođe zaručnik: koje bijahu pripravne, uđoše s njim na svadbu i zatvore se vrata. Poslije dođu i ostale djevice pa stanu dozivati: 'Gospodine! Gospodine! Otvori nam!' A on im odgovori: 'Zaista kažem vam, ne poznam vas!' Bdijte dakle jer ne znate dana ni časa!«

RIJEČ GOSPODNJA.

EVO ZARUČNIKA! IZIĐITE MU USUSRET!

U Katoličkoj Crkvi postoje četiri velike bazilike (tzv. basilicae majores), a koje simbolički predstavljaju produženje nekadašnjih najvažnijih kršćanskih središta, odnosno svaka od njih je svojevrsno liturgijsko sjedište jednog od četiriju patrijarha. Sve se četiri nalaze u Rimu. Najčasnija od njih je Lateranska bazilika, koja se naziva majka i glava svih crkava, i predstavlja sjedište rimskog patrijarha, odnosno pape. Druga je bazilika Svetog Petra u Vatikanu, koja je simbolično sjedište carigradskog patrijarha, a stvarno je sjedište pape, jer se ondje zbiva glavnina liturgijskih slavlja, s obzirom da je pogodnija i po veličini i po položaju od Lateranske bazilike. Treća je bazilika Svetog Pavla izvan zidina, kao sjedište aleksandrijskog patrijarha, a četvrta je bazilika Svete Marije Velike i predstavlja sjedište antiohijskog patrijarha. Tim se velikim bazilikama ponekad pribraja i bazilika Svetog Lovre, a koja predstavlja sjedište jeruzalemskog patrijarha. Osim tih velikih bazilika, u Rimu se nalazi i više malih bazilika (tzv. basilicae minores), a tim se nazivom nazivaju i mnoge druge značajne crkve u svijetu.

Prvotnu Lateransku baziliku izgradio je car Konstantin Veliki, poznat po tome što je 313. god. naredio prestanak progona kršćana, a koji su do tada bivali na najokrutnije načine ubijani braneći svoju vjeru u uskrslog Krista. Točnije, dao ju je sagraditi papa Melhijad (311.-314. godine), ali na zemljištu koje je Crkvi, zajedno s Lateranskom palačom, darovao car. Riječ je o zemljištu na jednom od sedam rimskih brežuljaka – Lateranu (lat. Caelius), a koje se nalazilo na posjedu obitelji Plauci Laterani. Današnja bazilika potječe iz kasnijih vremena, jer je prvotna pretrpjela više požara i potresa i u tom smislu bitno je izmijenjena.

Povijesni zapisi kažu da je baziliku posvetio papa Silvestar I. 9. studenoga 324. god., pa je razumljivo što se na isti dan slavi blagdan Posvete Lateranske bazilike. Ipak, na današnji se dan slavi tek od 12. st., s tim da se blagdan najprije slavio samo u Rimu, a od tada se proširio na cijelu Crkvu.

To je ujedno i prva posvećena bazilika u Crkvi, a najprije je bila posvećena Presvetom Spasitelju, dok od 10. st. dodatno nosi naslov i po sv. Ivanu Krstitelju (prema predaji, njegova se glava čuva u toj bazilici), te sv. Ivanu Evanđelistu. To potvrđuje i njezin službeni naziv koji glasi: Archibasilica Sanctissimi Salvatoris et Sanctorum Ioannis Baptistae et Ioannis Evangelistae in Laterano, odnosno na hrvatskom: Arhibazilika Presvetog Spasitelja, Svetog Ivana Krstitelja i Svetog Ivana Evanđelista na Lateranu.

U Lateranskoj bazilici održano je čak 5 ekumenskih sabora, u razdoblju od 1123. do 1512. god., što također svjedoči o njezinoj važnosti i utjecaju na cijelu Crkvu.

Kao što je rečeno, to je bazilika rimskog biskupa – pape, odnosno u njoj je stvarno sjedište imao papa sve do 15. st., od kada se preselio u Vatikan. Drugim riječima, ona je katedrala pape kao rimskog biskupa, dok je bazilika Svetog Petra u Rimu sjedište pape kao vrhovnog poglavara cijele Katoličke Crkve.

Za nas je svakako važna i činjenica kako je papa Ivan IV. u njezinoj krstionici podigao kapelicu Sv. Venancija i u nju pohranio moći solinskih i istarskih mučenika. Naime, taj je papa bio podrijetlom Dalmatinac, a poslao je opata Martina oko 640. god. u Dalmaciju da otkupi zarobljene kršćane i učvrsti ih u vjeri. Taj je opat tako sa sobom u Rim ponio i relikvije sv. Dujma, sv. Anastazija, sv. Venancija, sv. Mavre i drugih solinskih i istarskih mučenika, o čemu svjedoči jedan sačuvani mozaik, ispod kojeg na latinskom piše: "Papa Ivan izvršio je blagoslovom Božjim pobožni zavjet i ustrajnim zauzimanjem dao načiniti ovaj spomenik, koji sjaji poput dragocjenih kovina na krstionici. Tko god amo pristupa i duboko se Kristu klanjao, taj neka uzdiže, vruće molitve k nebu."

O životu svetog Nikole Tavelića ne zna se mnogo. Bio je iz ugledne plemićke obitelji. Na temelju poznatih podataka povjesničari zaključuju da se rodio oko 1340. godine. U franjevački red stupio je u rodnom Šibeniku. Po završenom studiju i svećeničkom ređenju poglavari Nikolu šalju u Bosnu, gdje je u to vrijeme bilo "mnoštvo raskolnika i krivovjeraca", kako nam potvrđuju pisma pape Grgura XI. Pod krivovjercima se misli na bogumile koji su imali jaku obranu u Vukšićima, Hrvatinićima i nekim drugim bosanskim banovima i kraljevima. U Bosni je Nikola djelovao 12 godina, nakon čega je otputovao u Svetu Zemlju.

U samostanu na brdu Sionu, u Jeruzalemu, boravio je "više godina". Uz Nikolu su bila još trojica njegove braće. Franjevci su u Jeruzalemu bili dušobrižnici za katolike u Svetoj Zemlji. K tome su nastojali obraćati i muslimane koji su zemljom vladali. Oni su gotovo jedini vodili brigu o bolesnicima, siromasima i hodočasnicima. Time se bavio i Nikola, a bio je neumoran u propovijedanju vjere. Nikolin zanos i odanost kršćanstvu, kao i žar propovijedanja Evanđelja, bili su zaista izvanredni i prožimali su sav njegov život i rad.

Jasno i vjerodostojno svjedočanstvo, koje je napisao očevidac i svjedok njihova mučeništva, govori da su franjevci u Jeruzalemu bili ljudi veoma velike pobožnosti i vodili su veoma krjepostan život. Pripovijeda se, osim toga, da su bili potpuno vjerni zakonima i odredbama svoga reda, sa starješinama najspremnijom voljom sjedinjeni i od njih veoma mnogo cijenjeni. A, njihova osobita vjera u Boga i postojanost duha zasjala je u onom času kad su odlučili otvoreno posvjedočiti za Krista, javno propovijedati i tumačiti Njegovo evanđelje. Ne zna se za njegov grob ni za grobove njegove trojice braće iz Francuske i Italije. Grobovi su ostali nepoznati, ali imena su postala slavna. Čini se da je Nikoli najdublja želja srca bila – umrijeti za Krista. Jednostavno umrijeti za Onoga koji je za njega umro. Takav je bio Nikola.

Papa Lav XIII. proglasio ga je blaženim 1889., a papa Pavao VI. uzdigao ga je na čast oltara i svečano uvrstio u popis svetaca Katoličke crkve 21. lipnja 1970. Važan je kao prvi Hrvat kojega, kao svetca, slavi cijela Crkva.

Sv. Nikola, uzore sveta života, resile su te sve kreposti Božjih ugodnika, osobito ve lika ljubav prema Bogu i bližnjemu. Ta te je ljubav potakla da dadneš život za spasen je bližnjega i tako dođeš do palme mučeništva. Molim te ponizno, isprosi mi milost da i ja živim kreposno, osobito da djelotvorno ljubim Boga nadasve, a bližnje ga kao samog sebe. Amen.

OBNOVA ŽUPNE CRKVE U NJIVICAMA

HVALA VAM NA SUDJELOVANJU!

BISKUPIJA KRK — ŽUPA ROĐENJA BDM NJIVICE
ERSTEIBANHR62 24020061 1001 22569
Opis plaćanja: za obnovu župne crkve

čišćenje crkve	Kristina Morožin / Rozi Lesica
otključavanje crkve	Marija Šarengradec
čitači Nedjeljom	J. Knežević / D. Kirinčić / M. Franki
mežnjar	Anton Justić